

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LI. — Wydana i rozesłana dnia 30. lipca 1896.

Treść: (Nr 129—130.) 129. Obwieszczenie o zupełnem wprowadzeniu w wykonanie od dnia 1. sierpnia 1896 nowej organizacji zarządu kolei żelaznych sprawowanego przez państwo w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych. — 130. Rozporządzenie, dotyczące się wydania instrukcyi służbowej dla c. k. Inspekyi głównej kolei żelaznych austriackich.

129.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 28. lipca 1896,

o zupełnem wprowadzeniu w wykonanie od dnia 1. sierpnia 1896 nowej organizacji zarządu kolei żelaznych sprawowanego przez państwo w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych.

Stosownie do rozporządzenia Ministra handlu i Ministra kolei żelaznych z dnia 19. stycznia 1896 (Dz. u. p. Nr. 16) Statut organizacyjny zarządu kolei żelaznych sprawowanego przez państwo w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, Najwyższem postanowieniem z dnia 15. stycznia 1896 najmiłościwiej zatwierdzony, wejść ma w zupełności w wykonanie od dnia 1. sierpnia 1896.

Przeto począwszy od tego dnia, Dyrekcyje kolei żelaznych państwa w Wiedniu, Linzu, Innsbrucku, Bielaku, Tryeście, Pilzni, Pradze, Ołomuńcu, Krakowie, Lwowie i Stanisławowie urzędować będą w tym zakresie działania, który nadał im nowy Statut organizacyjny, pod bezpośrednim zwierzchnictwem Ministerstwa kolei żelaznych a. c. k. Dyrekcyja główna austriackich kolei państwa, której jednoczesne rozwiązanie było postanowione, zamknie ostatecznie swoje urzędowanie z dniem 31. lipca 1896.

Guttenberg r. w.

130.

Rozporządzenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 28. lipca 1896,

tyczące się wydania instrukcyi służbowej dla c. k. Inspekyi głównej kolei żelaznych austriackich.

W wykonaniu ostatniego ustępu §. 8. Statutu organizacyjnego z dnia 19. stycznia 1896 (Dz. u. p. Nr. 16) dla zarządu kolei żelaznych sprawowanego przez państwo w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, wydaje się zamieszczoną poniżej instrukcyę służbową dla Inspekyi głównej kolei żelaznych austriackich, wchodzącą w wykonanie od dnia 1. sierpnia b. r.

W skutek zmienionego tąż instrukcyą zakresu działania Inspekyi głównej, także udział jej w komisjach budowniczych, mianowicie w rozprawach, tyczących się wywłaszczenia, który dotychczas był jej poruczony, przechodzi od tego samego terminu na urzędy Ministerstwa kolei żelaznych.

Guttenberg r. w.

Instrukcja służbowa

dlc.

c. k. Inspekcji głównej kolei żelaznych austriackich.

§. 1.

Stosownie do §. 8go zatwierdzonego Najwyższem postanowieniem z dnia 15. stycznia 1896 Statutu organizacyjnego dla zarządu kolei żelaznych, sprawowanego przez państwo w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, Inspekcja główna kolei żelaznych austriackich, jest urzędem pomocniczym Ministerstwa kolei żelaznych, przeznaczonym do sprawowania nadzoru i kontroli nad stanem budowy i ruchem kolei żelaznych państwa i prywatnych na użytek publiczny oddanych, w celu przestrzegania porządku i bezpieczeństwa w myśl istniejących ustaw i rozporządzeń a w szczególności w myśl postanowień Regulaminu ruchu kolei żelaznych z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852.

§. 2.

W ogólności więc zadaniem Inspekcji głównej jest czuwanie nad tem, żeby na kolejach państwa jak i na prywatnych, na użytek publiczny oddanych (licząc do nich także koleje ząbione, linowe, elektryczne, tramwaje, koleje dowozowe łączące się z kolejami publicznymi itp.), wszelkie ustawy, rozporządzenia, przepisy i instrukcje, tyżące się bezpieczeństwa i porządku ruchu kolejowego, były ściśle wykonywane, żeby dostrzeżone wady jak najrychlej bywały uchylane i żeby w razie szkodliwego dla służby postępowania winni pociągani byli do ustawowej odpowiedzialności.

Badanie postępowania w służbie kolejowej pod względem ekonomicznym i finansowym, jakoteż nadzór nad służbą handlową, manipulacyjną, taryfową i nad służbą kontroli przychodów nie należy do zakresu działania Inspekcji głównej.

§. 3.

W szczególności do zakresu Inspekcji głównej należy:

a) wykonywanie badania techniczno-policyjnego na wszystkich liniach kolejowych nowo wybudowanych jakoteż udzielanie pozwolenia używania budowli rozszerzonych lub odnowionych na kolejach prywatnych w ruchu będących, badanie według przepisów wszystkich mostów nowo wybudowanych i odbudowanych i dozwalanie tymczasowego ruchu lokomotyw na kolejach, których budowa się rozpoczęła a które nie przez samo państwo na własny lub cudzy rachunek są budowane i zezwalanie na zaprowadzenie ruchu lokomotyw na kolejach

dowozowych utrzymywanych w ruchu z pomocą sił zwierzęcych a łączących się z kolejami prywatnymi i na kolejach kopalnianych (§. 2 Regulaminu ruchu kolei żelaznych z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852. rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 25. stycznia 1879, Dz. u. p. Nr. 19, z dnia 15. września 1887, Dz. u. p. Nr. 109 i z dnia 29. maja 1880, Dz. u. p. Nr. 57);

- b) nadzór nad konserwacją kolei tudzież jej przynależności i taboru kołowego (§§. 2, 3, 20 aż do 24, 41, 43 aż do 54, 75 i 76 Regulaminu ruchu kolei żelaznych z dnia 16. listopada 1851 i rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 15. września 1887, Dz. u. p. Nr. 109);
- c) wykonywanie urzędowych prób ciśnienia z kołami lokomotyw i techniczno-policyjnego badania lokomotyw (§. 21 Regulaminu ruchu kolei żelaznych z dnia 16. grudnia 1851);
- d) nadzór nad właściwą służbą ruchu (§§. 4, 5, 6, 7, 12, 13, 25 aż do 40 i 77 Regulaminu ruchu kolei żelaznych);
- e) rozpoznawanie ostateczne przygód nieszczęsnych na kolejach i nadzór nad zarządzeniami w tym względzie wydawanymi, jakoteż utrzymywanie statystyki przygód nieszczęsnych (§§. 16, 17 i 18 Regulaminu ruchu kolei żelaznych);
- f) nadzór nad urzędnikami kolejowymi i służbą (czuwanie nad zachowywaniem instrukcji, nad dotrzymywaniem wypoczynków normalnych itp.) (§§. 14, 15, 42, 55, 57, 61, 62, 63 Regulaminu ruchu kolei żelaznych);
- g) czuwanie nad szczególnymi powinnościami przedsiębiorstw kolejowych w obec publiczności i nawzajem (przewóz osób i rzeczy, uszkodzenia budowli kolejowych i sąsiednich itp.) (§§. 8, 9, 11, 93, 95, 96 aż do 103 Regulaminu ruchu kolei żelaznych);
- h) odbieranie przysięgi od służby zarządów kolei prywatnych, przeznaczonej do sprawowania policyi kolejowej (§. 102 Regulaminu ruchu kolei żelaznych);
- i) czuwanie nad trzymaniem w pogotowiu i w należytem stanie, według poleceń Ministerstwa kolei żelaznych, wszelkich budowli i urządzeń na potrzeby wojska używającego kolei żelaznych;
- k) udział w rozprawach komisyjnych, tyżących się kolei w ruchu będących, o ile stosownie do ustaw lub rozporządzeń branie w nich udziału należy do Inspekcji głównej, lub o ile Ministerstwo kolei żelaznych poleci Inspekcji głównej wziąć w nich udział;

l) wydawanie opinii co do nowej redakcyi i zmiany wszelkich, w jednakowej osnowie dla wszystkich kolei austryackich układać się mających przepisów, dotyczących się obrotu, przewozu pociągów, konserwacyi kolei i dozoru kolejowego, tudzież co do wszelkich kwestyj względnie których Ministerstwo kolei żelaznych zażąda od Inspekyi głównej objawienia zdania;

m) nadzór w imieniu państwa nad ubezpieczeniami na wypadek choroby i nieszczęsnej przygody w myśl rozporządzeń z dnia 5. stycznia 1889, Dz. u. p. Nr. 4 i z dnia 29. maja 1890, Dz. u. p. Nr. 95, nie naruszając zakresu, w jakim pod tym względem działa samoistnie zarząd kolei żelaznych państwa i z wyłączeniem nadzoru pod względem finansowym nad kasami chorych, zastrzeżonego Ministerstwu kolei żelaznych.

§. 4.

Czynności urzędowe, istniejącemi przepisami dotychczas Inspekyi głównej poruczone, ale zakres w powyższych punktach a) aż do m) §. 3go oznaczony, przekraczające, poruczać będzie w przyszłości Ministerstwo kolei żelaznych swoim własnym funkcjonaryuszom, lub, o ileby tyczyły się linii, na których państwo ruch utrzymuje, załatwiać je będą także dyrekcye kolei państwa w obrębie swego zakresu działania. (Ustęp drugi §. 8go Statutu organizacyjnego.)

§. 5.

Inspekyą główną kieruje przewodniczący, używający tytułu: „Inspektor główny kolei żelaznych austryackich“ i mający stopień IV. klasy urzędników państwa.

Przydaje się mu zastępcę w stopniu V. klasy urzędników państwa.

Do regularnego sprawowania służby nadzorczej poruczonej Inspekyi głównej, a mianowicie tak nadzoru technicznego nad stanem budowy kolei i ich przynależności, jak i nad właściwą służbą ruchu, utworzona będzie przy Inspekyi głównej ze względu na miejscowe kompleksy kolejowe, jakoteż na poszczególne gałęzie techniczne (mosty, taboro kołowe itp.) pewna ilość inspektoratów, z których każdym kierować będzie zwyczajnie „Inspektor starszy“ w stopniu VI. klasy urzędników państwa a którym przydana będzie do sprawowania służby nadzorczej odpowiednia ilość „Inspektorów“ w stopniu VII. i „Komisarzy“ w stopniu VIII. klasy urzędników państwa.

Inspektorami starszemi, inspektorami i komisarzami Inspekyi głównej do nadzoru nad służbą ruchu mogą być mianowane tylko takie osoby, które nietylko czynią zadość przepisanyim wymaganiam

do uzyskania posady urzędnika w służbie koncepcyjnej a względnie w jednej z gałęzi technicznych służby państwa, lecz nadto udowodnią, że zdały z dobrym skutkiem wszystkie egzamina przepisane do samodzielnego pełnienia wykonawczej służby ruchu i że najmniej przez lat pięć sprawowały w tej służbie obowiązki.

§. 6.

Inspektor główny kieruje całą służbą w Inspekyi głównej.

Jemu podlega cały poczet osób Inspekyi głównej i jemu służy władza porządkowo-karna nad tymże.

Inspektor główny winien mieć o to staranie, żeby pod względem służby nadzorczej, poruczonej Inspekyi głównej, wszyscy jej funkcjonaryusze działali zgodnie, jakoteż o to, żeby nad porządkiem i bezpieczeństwem ruchu kolejowego na wszystkich kolejach państwa i prywatnych, na użytek publiczny oddanych, wykonywana była ciągła, zgodna z planem i skuteczna kontrola. Winien troskliwie brać na uwagę wyniki podróży inspekcyjnych odbywanych przez funkcjonaryusów Inspekyi głównej i wszelkie środki, które uzna za potrzebne do utrzymania bezpieczeństwa i porządku w ruchu kolejowym, proponować Ministerstwu kolei żelaznych lub sam zarządzać w obrębie zakresu działania Inspekyi głównej (§§. 2, 3 i 8).

Z końcem każdego roku słonecznego winien Inspektor główny złożyć Ministerstwu kolei żelaznych sprawozdanie generalne o działaniu Inspekyi głównej i osiągniętych skutkach, jakoteż o stanie kolei żelaznych pod względem porządku i bezpieczeństwa ruchu kolejowego i według okoliczności przyłączyć do niego wnioski, jakie uzna za pożądane.

§. 7.

Urzędnicy należący do poszczególnych inspektoratów Inspekyi głównej obowiązani są w celach poruczonego im nadzoru i kontroli objeżdżać jak najczęściej tak peryodycznie jak i przy szczególnych sposobnościach koleje żelazne przydzielone do oddzielnych inspektoratów.

Przy postanawianiu podróży inspekcyjnych należy mieć szczególny wzgląd na stopień ważności rozmaitych linii, na wypadki krytyczne jakie zaszły, jakoteż na doniesienia i zażalenia.

Także sam Inspektor główny i jego zastępca mają prawo i obowiązek odbywać podróże inspekcyjne tak w przypadkach bardzo wielkiej wagi, jak i w zwyczajnych stosunkach co pewien czas, za uprzedniem uwiadomieniem prezydium Ministerstwa kolei żelaznych.

Wszyscy funkcyonaryusze Inspekcji głównej winni utrzymywać porządne dzienniki podróży co do swoich objazdów.

Funkcyonaryusze Inspekcji głównej używać mają według potrzeby pociągów wszelkiego rodzaju i wszelkich klas wozowych, tudzież w razie potrzeby objechać szlaki kolejowe także na lokomotywie lub na dresynie albo obejść je pieszo.

Gdy funkcyonaryusze Inspekcji głównej odbywają inspekcję, osoby należące do służby wykonawczej kolei obowiązane są udzielać im wyjaśnień do czynności urzędowej potrzebnych i nadto, o ile służba pozwala, towarzyszyć tym funkcyonaryuszom, jeżeli tego żądają, w swoim obrębie służbowym.

§. 8.

O wadach i brakach, dostrzeżonych przez funkcyonaryuszów Inspekcji głównej w podróżach inspekcyjnych, o ile nie są tak małoznaczne, że ich uchylenie mogłoby być bez formalności przez porozumienie się zarządzone, winna Inspekcya główna najprzód uwiadomić drogą rozporządzenia dotyczące dyrekcye a mianowicie co do kolei prywatnych najwyższe biuro administracyjne wykonawcze a co do kolei państwa, dotyczącą dyrekcję kolei państwa, w której okręgu zrobiono spostrzeżenie.

Gdyby dotyczące biuro zarządu a względnie dyrekcya kolei państwa zaniedbała uchylić wady, o których ją uwiadomiono, lub gdyby rzecz była bardzo ważna i wymagała niezwłocznych kroków, Inspektor główny winien z zachowaniem przepisów ogólnych i zarządzeń szczególnych Ministerstwa kolei żelaznych, wydać stosowne do okoliczności polecenia lub, o ileby chodziło o zmianę istniejących lub o wydanie nowych przepisów, uczynić w tym względzie wnioski do Ministerstwa kolei żelaznych.

Funkcyonaryusze Inspekcji głównej objeżdżający szlaki kolejowe nie są zwyczajnie uprawnieni wydawać sami z własnej władzy urzędowej na miej-

scu jakiegokolwiek polecenia i zarządzenia z powodu odkrytych braków lub wad. Obowiązani są tylko zbadać jak najdokładniej dostrzeżone braki i wady, zwrócić niezwłocznie na takowe uwagę interesowanych funkcyonaryuszów kolejowych i zdać sprawę Inspektorowi głównemu.

Atoli w przypadkach nagłych, gdy zwłoka grozi niebezpieczeństwem a troskliwość o odwrócenie złego, bezpieczeństwu zagrażającego, wymaga natychmiastowego zarządzenia, wszyscy funkcyonaryusze Inspekcji głównej mają na mocy swego pełnomocnictwa z ustawy wynikającego, prawo i obowiązek wydać niezwłocznie pod własną odpowiedzialnością stosowne do okoliczności zarządzenie i takowe na piśmie złożyć.

Wszyscy urzędnicy i słudzy kolei żelaznej obowiązani są uczynić natychmiast zadosyć takim zarządzeniem a natomiast każdemu, który poczytywałby się za uciążonego takim zarządzeniem, służy prawo odwołania się później do Inspekcji głównej przepisaną drogą służbową.

W takich nagłych przypadkach funkcyonaryusze Inspekcji głównej mają także prawo natychmiastowego zawieszania w urzędowaniu urzędników i sług kolei żelaznych, gdyby bezpieczeństwo służby tego wymagało. Dalsza Władza porządkowo karna służy Inspekcji głównej co do urzędników i sług kolei prywatnych w granicach postanowień Regulaminu ruchu kolei żelaznych z dnia 16. listopada 1851, takowa nie służy jej atoli co do urzędników i sług kolei państwa.

§. 9.

Od wszelkich zarządzeń i orzeczeń Inspekcji głównej można odwołać się do Ministerstwa kolei żelaznych w terminie 14dniowym.

§. 10.

Funkcyonaryusze Inspekcji głównej mają prawo używać do swoich czynności urzędowych telegrafów ruchu.